

Ռասփայել Պատկանյան

Եղիշե

Ոսկեծրղի, գեղեցկատիպ
Ո՛վ իմ գրքքույկ ոսկեշունչ,
Ազգիս փառքը, անբախտ օրը
Դու քարոզող անմրտունչ:

Ո՛վ պիտի տար այն անըսպառ
Մերն ու գութը դեպ Հային,
Թե որ մարդիկ քեզ, ով գրքքույկ,
Երբեմն չի կարդային:

Քեզ կարդալով՝ կըմոռանամ

Ես թերությունք մեր ազգին,
Դեպ հայ եղբարքս գութ ու սիրով
Միշտ կը լրցվի իմ հոգին:

Մըտքիս մեջը ես միշտ կասեմ.
«Մերունդը Վարդան մեր Քաջին

Անհրճար է՝ անփառունակ
Ըստրուկ մընան կամ կորչին»:

Կամ՝ տեսնելով հեք Հայ տերտեր,

Սուրբ Ղևոնդին կը հիշեմ,
Ու հուսահատ տըրտում մըտքեր

Ինձմեն հեռու կը քըշեմ:

Եղիշեին Հայք կարդալով,
Նոր հույսերով կը լըցվին,
Հայի գալոց բարիքն նոցա
Հոգվո առջև կըբացվին:

Հա՛յ պատանի, շուտ-շուտ կարդա՛
Այս գըրքույկը ոսկետառ,
Որ համոզվիս՝ թե մեր հայր
Կորչելու ազգ չէ՛ իսպառ: